

“मीठे बच्चे- बाबाको सहयोगी बनेर सबैलाई नयाँ दुनियाँको लागि पुरुषार्थ गराऊ। जसरी स्वयं नलेजफुल बनेका छौ, त्यसैगरी अरूलाई पनि बनाउँदै गर।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू अहिले कुन स्मृतिमा रहनु छ? स्मृतिको कमाल के हो?

उत्तर:- तिमीलाई अहिले बीज र वृक्षको जुन ज्ञान मिलेको छ, यस ज्ञानको स्मृतिमा रहनु छ। यस स्मृतिद्वारा तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ- यही हो स्मृतिको कमाल। बाबाले बच्चाहरूलाई स्मृति दिलाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! स्मृति आएको छ- तिमीले आधाकल्प धेरै भक्ति गरेका छौ। अहिले म तिमीलाई भक्तिको फल दिन आएको छु। तिमी फेरि वैकुण्ठको मालिक बन्छौ। जसरी बाबा मीठो हुनुहुन्छ, त्यसैगरी बाबाको ज्ञान पनि मीठो छ, जसलाई स्मरण गरेर अपार सुख प्राप्त गर्नु पर्छ।

गीत:- जाग सजनियाँ जाग....

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। आज दीपावली हो। दीपावली भनिन्छ नयाँ युगलाई। सत्ययुगमा कुनै दीपावली मनाइँदैन किनकि वहाँ सबैको आत्मा रूपी ज्योति बलेको हुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी नयाँ दुनियाँमा राज्य-भाग्य लिने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ- श्रीमत अनुसार। तिमी अहिले त्रिकालदर्शी बनेका छौ। त्रिकालदर्शी भनिन्छ पास्ट, प्रजेन्ट, फ्यूचर जान्नेलाई। तिमीलाई अहिले तीनै कालको ज्ञान छ। त्यसैले तिमीले अरूलाई पनि बुझाउनु पर्छ। स्वयं पनि काँडाबाट फूल बन्छौ। अरूलाई पनि बनाउनु छ। पास्टको इतिहास-भूगोललाई जान्नाले फ्यूचर के हुँदैछ, त्यो पनि जान्दछौ। फ्यूचरलाई जान्नाले पास्ट, प्रेजन्टलाई पनि जान्दछौ। यसलाई भनिन्छ- नलेजफुल। पास्ट थियो कलियुग, प्रेजन्ट छ संगमयुग, फेरि फ्यूचर सत्ययुग त्रेतालाई आउनु छ। तिमी बच्चाहरूले यस चक्रलाई जानिसकेका छौ र नयाँ दुनियाँमा जानको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। अरूलाई पनि पुरुषार्थ गराउन लागेका छौ, बाबाको सहयोगी बनेर। बाबा हुनुहुन्छ सिकीलधा र तिमी पनि सिकीलधे हौ किनकि पाँच हजार वर्षपछि मिलेका छौ। बाबा आउनु भएको छ सजनीहरूलाई सृंगार गरेर नयाँ दुनियाँमा लैजान। बच्चाहरूको बुद्धिमा माथि देखि लिएर मूलवतन, सूक्ष्मवतनको ज्ञान छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- को-को धर्म स्थापक कहिले र कसरी माथि देखि आएर धर्म स्थापना गर्छन्। बाबाले तिमीलाई नलेजफुल बनाउनु भएको छ। उहाँलाई मोस्ट बिलवेड भनिन्छ। अति मीठो हुनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- बाबा कति मीठो हुनुहुन्छ! उहाँको महिमा अपरमअपार छ भने उहाँको वर्साको महिमा पनि अपरमअपार छ। नाम नै छ स्वर्ग, हेभन, प्याराडाइज, बहिश्त। परमात्मालाई भनिन्छ गड फादर, दुःख हर्ता सुख कर्ता। त्यसैले उहाँलाई कति याद गर्नु पर्छ। तर ड्रामा अनुसार याद आउँदैन। यो गीत कति राम्रो छ। घरमा ३-४ रिकर्ड अवश्य हुनु पर्छ। यो रिकर्डले पनि बाबाको याद दिलाउँछ। ब्राह्मणलाई नै थाहा छ- नयाँ दैवी दुनियाँ स्वराज्य अर्थात् आत्मालाई अहिले राज्य मिलिरहेको छ। लौकिक पिताद्वारा जुन वर्सा मिल्छ, उनले यो

भन्दैनन्- परमात्माद्वारा मिलेको हो। तिमीलाई थाहा छ- बाबा सँग राज्य लियौं फेरि गुमायौं। अहिले फेरि लिइरहेका छौं। सत्ययुगमा गोरो थियौं फेरि कालो बन्यौं। गायन पनि गर्छन् श्याम सुन्दर। श्याम थियौं, अहिले सुन्दर बन्नको लागि सतगुरु मिलेको छ। अहिले सतगुरु र गोविन्द दुवै खडा हुनुहुन्छ। फेरि भनिन्छ बलिहारी गुरु हजुरको... तिमी कृष्ण बनिरहेका छौ। बलिहारी तिमी बच्चाहरूको, जो तिमी यस्तो बनिरहेका छौ। उनीहरूले त भनिदिन्छन्- कृष्णले गाई चराउँथे। फेरि ब्रह्माको लागि पनि भन्छन्- उनको गऊशाला थियो। गऊशाला न कृष्णको हो, न ब्रह्माको। गऊशाला शिवबाबाको हो।

अहिले तिमी बच्चाहरूले चाडपर्वहरूको रहस्य पनि बुझेका छौ। तिमीलाई थाहा छ- दीपावली हुन्छ सत्ययुगमा। वहाँ ज्योति बलिरहन्छ। तिमी २१ जन्म दीपावली हुन्छ। यहाँ वर्ष-वर्ष मनाउँछन्। आज मनाउँछन्, भोलि दियो निभ्छ। यदि सत्ययुगमा मनाए भने पनि राज्याभिषेकमा, त्यस दिन पट्का पट्काउँछन्। यहाँ त पाई पैसाको पट्का पट्काउँछन्, जसबाट कति दुर्घटना हुन्छन्। वहाँ त विशेष राज्याभिषेक हुन्छ। यहाँ राजाई मिल्यो भने वर्ष-वर्ष मनाउँछन्। तर यस राजाईमा सुख छैन। यो हो भ्रष्टाचारी दुनियाँ, त्यो थियो श्रेष्ठाचारी दुनियाँ। बाबा भन्नुहुन्छ- हेर तिमीलाई कति समझदार बनाउँछु। बाबालाई भनिन्छ त्रिलोकीनाथ। बाबा त्रिलोकीको मालिक भन्नुहुन्छ। उहाँमा ज्ञान छ। तिमीलाई वैकुण्ठको मालिक बनाउनुहुन्छ। तिमीलाई कति खुशी हुनु पर्छ। आधाकल्प तिमीले भक्ति गर्नु, अहिले बाबा मिलेको छ। बाबाले अहिले स्मृति दिलाउनुहुन्छ- भन्नुहुन्छ, स्मरण गर... कसलाई? बाबालाई र बाबाको रचनाको ज्ञानलाई। बीज र वृक्षलाई। यस स्मृतिद्वारा तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ। देख्यौ- स्मृतिको कमाल, केबाट के बनाउँछ! यसलाई भनिन्छ- आध्यात्मिक ज्ञान। आत्माको जो बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले ज्ञान सुनाउनुहुन्छ। गीतामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। तर बाबा तिमीलाई ज्ञान दिएर आफू भन्दा पनि उच्च बनाउनुहुन्छ। तिमी वैकुण्ठको मालिक बन्छौ। जस्तै त्यो पढाइ पढ्दा बुद्धिमा रहन्छ- हामी वकिल बन्छौं। तिमीलाई थाहा छ- हामी भिखारीबाट राजकुमार बन्छौं। फेरि महाराजा बन्छौं। अहिले बाबा टिचर रूपमा पढाइरहनु भएको छ। लौकिकमा बच्चा ५ वर्ष बाबाको पासमा रहन्छ फेरि टिचरको पासमा जान्छ, बुढेसकालमा फेरि गुरु गर्छन्। यहाँ त बाबाको बनेपछि बाबा, टिचर रूपमा शिक्षा दिनुहुन्छ र सद्गतिको लागि साथमा लैजानु हुन्छ। ती गुरुले साथमा लैजादैनन्। स्वयं नै मुक्तिमा जाँदैनन्। उनले यात्रामा लिएर जान्छन्, तिमी पनि पण्डा र ती पण्डा। तर त्यो कौडी बराबरको यात्रा हो। यो ज्ञान तिमीलाई छ। तिमीलाई खुशी रहनु पर्छ। यो विद्यार्थी लाइफ हो, किन बिसिन्छौ? मायाले त्यो खुशी रहन दिदैन किनकि कर्मातीत अवस्था अन्त्यमा आउँछ। भनिएको छ नि स्मृतिर्लब्धा। अपार सुख पाऊ, वहाँ क्लेष हुँदैन। जीवन मुक्ति भनिन्छ। जसरी बाबा मीठो हुनुहुन्छ, त्यसैगरी बाबाको ज्ञान पनि मीठो छ। बाबाको महिमा अपरमअपार छ अर्थात् पार पाइँदैन। यो भक्तिमा भनिन्छ। तिमीले यो भन्न सक्दैनौं किनकि तिमीलाई सारा ज्ञान मिलेको छ। तिमी धेरै मीठो बन्नु पर्छ। आफूलाई हेर- ममा कुनै विकार त छैन? कसैको अवगुण त हेर्दिनँ? धेरै मीठो दृष्टि राख्नु छ। बाबाका कति बच्चाहरू छन्। सबै

सँग मीठो दृष्टि छ नि। तिमीले पनि यस्तो राख्नु पर्छ। मनुष्यलाई यो थाहा छैन— राधा-कृष्ण, लक्ष्मी-नारायणको के सम्बन्ध छ? त्यसैले चित्र पनि बनाएका छन्— बचपनमा राधा-कृष्ण स्वयंवरपछि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। बाबाले आएर स्मृति दिलाइरहनु भएको छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी देवता थियौ। बच्चाहरूले भन्छन् वास्तवमा थियौ। भनिन्छ— ब्राह्मण देवी-देवताए नमः, ब्राह्मणहरूले भन्छन् तर जानेका छैनन्— ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय तीन धर्म स्थापना गरिन्छ। ब्राह्मणहरूको बाबा हुनुहुन्छ— ब्रह्मा र शिव। बाबा साधारण रूपमा आउनुहुन्छ। यो रथ नियुक्त छ, भाग्यशाली रथ।

मानिसहरूले दीपावलीको दिन लक्ष्मीबाट पैसा माग्नेको लागि आह्वान गर्छन्। पहिले तिमीले पनि माँग्थ्यौ। अहिले तिमी लक्ष्मी-नारायण बनिरहेका छौ। यहाँमा त भीख नै माग्छन्। भन्छन्— पुत्र दिनुहोस्, धन दिनुहोस्। सत्ययुगमा यसरी माग्दैनन्। शिवबाबाले बच्चाहरूको सबै भण्डारा भरपुर गरिदिनुहुन्छ। बाबाले त स्वर्ग रचनुहुन्छ, नर्क कहाँ रचनुहुन्छ र। अहिले नर्कमा बाबा आउनु भएको छ स्वर्गवासी बनाउन। सबै पतित छन्, यो जानेका छैनन्— हामी नर्कवासी हौं। जो स्वर्गवासी थिए, अहिले उनै नर्कवासी बनेका छन्। अहिले फेरि स्वर्गवासी बनिरहेका छन्। शिवबाबाको अकालतख्त यो ब्रह्मा हो, जसमा अकालमूर्त परमात्मा आएर बस्नुहुन्छ। आत्मा पनि अकालमूर्त हो। आत्माको तख्त यो भृकुटी हो। निशानी पनि छ— निधारमा टिका लगाउँछन्, आजकल बयललाई पनि तिलक लगाउँछन्। यो भृकुटी ब्रह्मा र शिवबाबा दुवैको तख्त हो। म आएर ज्ञान दिन्छु, नलेजफुल हुँ। मैले कुनै सबैको दिललाई जान्दिनँ, थट रिडर होइन। हो, दिलको मालिक भन्न सक्छौ किनकि दिल भनिन्छ आत्मालाई। त्यसैले म आत्माको मालिक हुँ, शरीरको मालिक होइन। यस्तो साधुहरूले भन्छन् नि— म मालिक। म आविनाशी आत्माको मालिक हुँ किनकि म स्वयं आविनाशी हुँ। तिमी विनाशी चीजको मालिक बन्छौ किनकि तिमी एक विनाशी शरीर छोडेर अर्को लिन्छौ। तिमी अब वैकुण्ठमा जान्छौ, त्यसैले पढाइ पढिरहेका छौ। भनिन्छ— जबसम्म बाँचिन्छ, तबसम्म पिउनु छ। जब पढाइ पूरा हुन्छ अनि यो शरीर नै छुट्नेछ। भन्दछन्— परमात्मालाई संकल्प उठ्यो सृष्टि रचन जाऊँ। जब समय आउँछ, तब नै एकट गर्ने विचार आउँछ र आएर पार्ट बजाउँछु। बाबा भन्नुहुन्छ— जसरी तिमीले पार्ट खेल्छौ, त्यसैगरी म पनि खेल्छु। बाँकी म जन्म-मरणमा आउँदिनँ। त्यसैले मेरो कति महिमा छ। वैकुण्ठको पनि महिमा छ। संन्यासीहरूलाई सत्ययुगको सुखको बारेमा थाहा छैन। वहाँको सुख उनीहरूलाई पाउनु नै छैन। सत्ययुगको लागि पनि उनीहरूले सुनेका छन् नि— कंस थिए। त्यसैले सम्झन्छन्— वहाँ पनि सुख थिएन। त्यसैले अरूलाई पनि यस्तो सुनाउँछन्— काग विष्टा समान सुख। यस्तो सुनाएर अरूलाई संन्यास गराउँछन्। तिमी बच्चाहरू त स्वर्गको सुख पाउँछौ। यो त अन्तिम जन्म हो। मर्छन् पनि सबै। म आएको हुँ नै लिनको लागि। के तिमी यहाँ नै बसिरहन्छौ? मच्छर सदृश्य सबैलाई लैजान्छु। मम्मा बाबा सदृश्य पुरुषार्थ गरेर पद लिनु पर्छ। ब्रह्मा मुख वंशावली हौ नि। जति सत्ययुग, त्रेतायुगमा देवताहरू हुन्छन्, त्यति नै अहिले ब्रह्मा मुख वंशावली बन्छन्। त्यसैले काइदा अनुसार माता-पिता पनि हुन्छन् फेरि कसैलाई नियुक्त गरिन्छ

सम्हालको लागि। नयाँ-नयाँ बच्चाहरू त आइरहन्छन्, पढाइ चलिरहन्छ। पछि वृद्धि हुँदै जान्छ। पालना धेरै राम्रो गर्नु पर्छ। उहाँ हुनुहुन्छ बागवान। तिमी जो सेन्टरमा रहन्छौ, तिमीहरू हौ माली। मालीले त बिरुवाको सम्हाल गर्नु पर्छ। जो माली नै ठीक छैन, उसले बिरुवाको के सम्हाल गर्छ। जो मालीले राम्रो-राम्रो बगैंचा बनाउँछ, उसलाई देखेर बागवान धेरै खुशी हुन्छन्। फेरि बागवान जान्छन् हेर्न— कस-कसले ठूलो राम्रो बगैंचा बनाएका छन् भनेर। तिमीलाई पनि थाहा छ— को-को राम्रा माली छन्। जो राम्रा-राम्रा माली छन्, उनलाई इनाम पनि मिल्छ। तिमी मालीहरूको तनखा बढ्दै जान्छ।

तिमी बच्चाहरूले आफ्नो लक्ष्यलाई याद गर्नु छ किनकि अब फर्केर घर जानु छ त्यसैले घरलाई याद गर्नु पर्छ। याद नगरी शान्तिधाम जान सकिँदैन। नत्र सजाय धेरै खानु पर्नेछ, पद पनि राम्रो पाउन सक्दैनौ। यस समय जो सूक्ष्मवतनमा जान्छन्, सेवा अर्थ जान्छन्। पहिलो नम्बरमा बाबाले सेवा गर्छन्, सेकेन्ड नम्बरमा मम्माले किनकि मम्मा सेकेन्ड नम्बरमा आउनु छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूले पनि मम्मा बाबालाई अनुसरण गर्नु पर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबा समान धेरै मीठो बन्नु छ। सबैलाई मीठो दृष्टिले हेर्नु छ। कसैको पनि अवगुण देख्नु हुँदैन।
- २) ईश्वरीय विद्यार्थी जीवनको खुशीमा रहनु छ। जबसम्म बाँचिन्छ, पढाइ सधैं पढ्नु पर्छ।

वरदानः— बापदादाको आशाको दीपक बनेर सच्चा दीपावली मनाउने कुल दीपक भव

चार प्रकारका दीपक गायन गरिएको छः— १) अन्धकारलाई मेटाएर प्रकाश दिने माटोको स्थूल दीपक २) आत्मा रूपी दीपक, ३) कुलको दीपक र ४) आशाको दीपक। माटोको दीपक त कति जन्म बाल्यौ। अब आत्मा रूपी दीपक सदा बलिरहोस्। यस्तो कुनै पनि कर्म नहोस् जसले कुलको दीपक निभ्न पुगोस्। यस्तो कुनै चलन नहोस्, जसकारण बापदादाको आशाको दीपक निभोस्। त्यसैले अब यस्तो कुल दीपक बनेर बापदादाको आशाको दीपक बनेर सच्चा दीपावली मनाऊ।

स्लोगनः— पवित्रता नै ब्राह्मण जीवनको मुख्य आधार हो, चाहे मर्न परोस्, धर्म नछोड।